

Чи має право ФО укласти договір про добровільну сплату єдиного внеску та який розмір ЄВ при цьому передбачений?

ЗІР, категорія 301.05

Відповідно до абзацу п'ятого частини першої ст. 10 Закону України від 08 липня 2010 року № 2464-VI «Про збір та облік єдиного внеску на загальнообов'язкове державне соціальне страхування» із змінами та доповненнями (далі – Закон № 2464) платниками, які мають право на добровільну сплату єдиного внеску на загальнообов'язкове державне соціальне страхування (далі – ЄВ), є особи, які досягли 16-річного віку та не перебувають у трудових відносинах з роботодавцями, визначеними п. 1 частини першої ст. 4 Закону № 2464, та не належать до платників ЄВ, визначених пп. 4, 5 та 5 прим. 1 частини першої ст. 4 Закону № 2464, у тому числі іноземці та особи без громадянства, які постійно проживають або працюють в Україні, громадяни України, які працюють або постійно проживають за межами України, якщо інше не встановлено міжнародними договорами, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України, – на загальнообов'язкове державне пенсійне страхування.

Згідно з частиною другою ст. 10 Закону № 2464 особи, зазначені в частині першій ст. 10 Закону № 2464, беруть добровільну участь у системі загальнообов'язкового державного соціального страхування протягом строку, визначеного в договорі про добровільну участь у системі загальнообов'язкового державного соціального страхування, але не менше одного року (крім договорів про одноразову сплату).

З особою, яка подала заяву про добровільну участь у системі загальнообов'язкового державного соціального страхування, в строк не пізніше ніж 30 календарних днів з дня отримання заяви укладається договір про добровільну участь відповідно до типового договору (абзац третій частини третьої ст. 10 Закону № 2464).

Базою нарахування ЄВ для осіб, які беруть добровільну участь у системі загальнообов'язкового державного соціального страхування, є суми, що визначаються такими платниками самостійно, але не більше максимальної величини бази нарахування єдиного внеску, встановленої Законом № 2464. При цьому сума ЄВ не може бути меншою за розмір мінімального страхового внеску за кожну особу (п. 3 частини першої ст. 7 Закону № 2464).

Частиною шостою ст. 10 Закону № 2464 визначено, що ЄВ для осіб, які мають право на добровільну сплату єдиного внеску встановлюється у розмірі, визначеному ст. 8 Закону № 2464 (крім випадків одноразової сплати, передбачених частиною п'ятою ст. 10 Закону № 2464).

Згідно з частиною п'ятою ст. 8 Закону № 2464 ЄВ для платників, зазначених у ст. 4 Закону № 2464, встановлюється у розмірі 22 % до визначеної бази нарахування ЄВ.